

delighed: „Lovgivningens almindelige Regler om Gjældsbreves Forældelse i 20 Aar skulde ogsaa være anvendelige paa Statsforfrivninger, hvad enten disse ere forsynede med Renteanvisninger (Coupons) eller ikke“, og det saa derefter hedder: „Til Forældelsen af en med Renteanvisninger forsynet Statsforfrivning udfordres dog ikke alene, at ingen til den hørende Renteanvisning for de sidste 20 Aar er fremkommen til Indløsning, og at Forfrivningen heller ikke paa anden Maade er holdt i Kraft; men der skal tillige være forløbet 5 Aar efter den Rentetermin osv.“, saa fremgaar det jo deraf, at der for alle Statsforfrivninger med Rentecoupons ikke er Tale om en Forældelse i 20 Aar, men en Forældelse i 20 Aar og længere Tid, saa at det Rigtige vilde være, om der havde staaet, at Lovgivningens almindelige Regler for Forældelse i 20 Aar skulde ogsaa være anvendelige paa Statsforfrivninger, der ikke ere forsynede med Renteanvisninger. Forsaavidt de ere forsynede med Renteanvisninger, indtræder en anden Forældelse, som ikke er 20 Aar, men er 20 Aar plus et muligt Tillæg for den Tid, for hvilken der endnu er udstedt Renteanvisninger, plus 5 Aar. Der var maaskee Anledning til ogsaa at gaae ind paa det Spørgsmaal, om ikke selve denne Form, hvorefter man først skal oppebte de 20 Aar, hvori Rentecoupons ikke ere blevene præsenterede, og dernæst de Aar, for hvilke endnu Rentecoupons ere vedhæftede Obligationen, og saa endelig vente endnu andre 5 Aar, kunde simplificeres og forkortes noget. — Der er endnu et Punkt, som jeg troer kunde trænge til en nærmere Overveelse; det er nemlig den Bestemmelse i Lovforslagets § 2, at udenfor det i Loven af 31te Marts 1858 § 4 forudsatte Tilfælde skal Finansministeriet kunne give den anmeldte Eier Bederlag for Statsforfrivningen, efterat den er bleven forældet. Det forekommer mig, at, naar det nu paatænkes at foretage en saa væsentlig Forandring som den, at indføre Forældelse af Statsobligationer, medens en saadan hidtil ikke har kunnet finde Sted, saa maa det ogsaa tages under Overveelse, om ikke Finansministeriets Besøielse til at tilstaae Erstatning bør undergives nær-

mere Regler, og om der ikke enten istedetfor et „kan“ skal sættes et „skal“, eller omvendt skal indtræde en Indskrænkning i Besøielsen. Det er nemlig dog virkelig noget paafaldende, at det saaledes uden enhver nærmere Bestemmelse siges, at, naar et Gjælds brev først er forældet, saa skal Beløbet kunne udbetales Eieren. Jeg seer nok, at Forældelsen her skal træde istedetfor en Mortification, men Forholdet bliver dog væsentligt et andet. Jeg troer saaledes, at der ogsaa paa dette Punkt turde være Anledning til en nærmere Overveelse. — De fremførte Bemærkninger har jeg, som omtalt, ikke villet undlade at fremsætte for at henlede navnlig de Herrer Juristers Opmærksomhed paa Forholdet og faae dem til at udtale sig om, hvorvidt Lovforslaget har faaet en rigtig og heldig Affattelse, og om navnlig ikke § 3 indeholder en ubelig Bestemmelse, idet dens Forskrift, hvorved der gives Lovens Bestemmelse tilbagevirkende Kraft, haade i og for sig er ucorrect og ikke værd at optage i Loven og derhos, naar den sammenholdes med den almindelige Bestemmelse i Lovforslagets § 1, i ethvert Tilfælde staaer i et saa uheldigt Forhold til denne sidste, at der vistnok bør foretages en Omredaction. Jeg skal endnu kun med Hensyn til Spørgsmaalet om den tilbagevirkende Kraft henlede Opmærksomheden paa, at Justitsministeren ved Behandlingen af et andet Lovforslag, saa Dage efterat det nærværende Lovforslag havde været til 1ste Behandling, udtalte sig om Tilraadeligheden af en authentiff. Fortolkning med tilbagevirkende Kraft paa en Maade, der maa gjøre det endnu mere betænkeligt at gaae saa let hen over Sagen ved nærværende Lovforslag.

Finansministeren: Jeg maa begynde med at udtale min Tak til den ærede Landsthingsmand, som nu havde Ordet, fordi han umiddelbart efter sin Tilbagevenden fra en saa interessant Rejse som den, han har foretaget, dog har fundet Løstid til at sætte sig saa grundig ind i det lille Lovforslag, der foreligger til Behandling idag, som han har gjort. Jeg skal derhos fuldkomment erkende, at af de Indvendinger, som det ærede Medlem har fremsat, er navnlig den første af dem af stor